En formands erindringer af Tage Olsen

På opfordring til, at komme med et indlæg i Korsør Roklubs 100 års jubilæumsblad skal forsøge at ”spole filmen tilbage” og genkalde

forskellige episoder og oplevelser efter et medlemskab indtil videre på 2/3 af mit livsforløb.

Interessen for roning begyndte så småt i skoletiden, idet Korsør Roklub i forbindelse med DFfR’s , kørte en kampagne for skoleroning, hvor en skolelærer ar blevet uddannet roinstruktør. Skoleroning omfattede skoleelever fra 10. til 14. år og roningen foregik fra kl. 15.30 til 17.30 - to gange om ugen.

Dengang i fyrrerne skulle man være fyldt 14 år for at blive medlem, så jeg blev medlem som ungdomsroer i 1948, der var helt andre klubforhold dengang – ingen varmt vand – et toilet til begge køn, omklædningsrummene var på 16 m^2 og lå på 1. sal i forbindelse med kolde brusebad, klublokalet var på 32 m^2 – et lille køkken på 4 m^2 , men til gengæld en terrasse på 48 m^2 en bådehal på 120m^2 og et værksted på 8m^2.

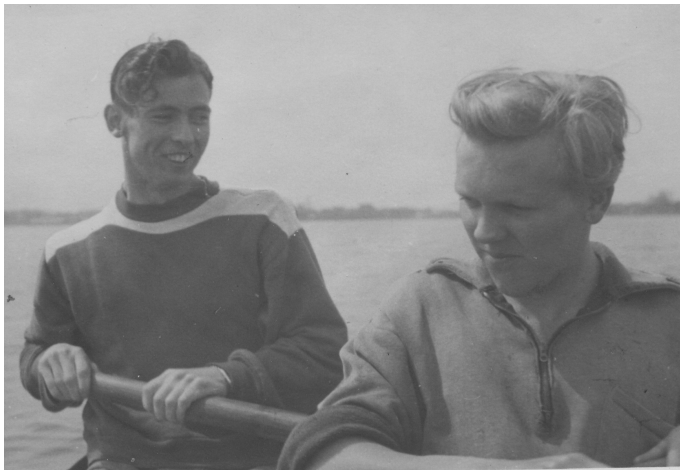
Bådpladsen var på 70m^2 hertil en ponton, som gik ret ud for klubhuset mod noret med en gangbro, så det hele virkede som et stort.

Denne ponton var den første flydeponton, idet man før havde haft to faste broer en for outrigger og en for inrigger, , men også i forbin-delse med tidevand på 1/2m. mange år blev der lagt man-ge timers arbejde i hvert år til standerhejsningen at lægge bro ud og skifte pæle m.m.

Selv om jeg har været mange år i Roklubben har jeg dog ikke været med fra klubbens spæde start, men – jeg har samlet stof til flere runde fødselsdage til klubbens medlemsblade m.m. ved at gå de gamle Korsør aviser igennem på Korsør Arkiv og det er herfra oplysningerne fra mere end 100 år findes.

Efter to års medlemskab kunne roklubben holde 40 års jubilæum desværre med besked om, at den store terrasse der var 25 år gammel snarest skulle under reparation eller rives helt ned af sikkerhedsmæssige grunde.

Men det var også i de år, hvor jeg fik rokammerater for livet. Bent, Erling og Leif , som den dag i dag har tilknytning til roklubben, vi dyrkede meget langtursroning og motionsroning - i de ældre år mødtes vi i klubben til kortspil en gang om ugen, hvilket vi har gjort i 50 år.

1949 - Edith Modell - Gert Pedersen - Birthe Nielsen senere Olsen - Else Jacobsen senere Hansen nyder kaffe i klubhusets 1.sal.

Ropiger på pontonen 1949.

De næste 10 år blev en blanding af kaproning, langtursroning, bestyrelsesarbejde, roinstruktør-arbejde, styrmandskurser, kort, havn, lang og ikke mindst en masse arbejds-opgaver med at reparere den åbne terrasse.

Klubbens nye formand Arne Modell (1950) fore-slog, at overbygge terrassen – dermed udbyggede man klublokalet med store panora-mavinduer mod Noret, så vejrliget blev forhindret i at nedbryde terrassens betonlag. De bærende stålstolper blev suppleret med 4 stk. understøttende murværk 5 meter i bådehallens længderetning.

Klubben var heldigvis også dengang begunstiget med forskellige håndværkere der i fritiden udførte et kæmpe stykke frivilligt arbejde - hele klubben og bådehallen fik lagt bølgeeternittag – gasbeton-sten skabte en facade ny facade med glas fra Korsør Glasværk.

Men andre arbejdsopgaver trængte sig på, bådepladsen havde taget alvorlig skade af isvinter – efterårs-storme – samt højvande, hvor Roklub-ben var oversvømmet med ¾ meter, så vi måtte huske at skrue bundpropperne ud af bådene, så vandet kunne løbe frit ud og ind, så de ikke begyndte at flyde rundt i bådehallen.

Bådehallen var sunket – skyllet ud i Noret og for at rette op herpå blev der slået et nyt bolværk med rambuk af telefonpæle sømbeklædt med blik-plader mod pæleorm, blev banket ned i havbunden – herefter en spundsvæg monteret til opfyld fik vi betonrester fra byggeriet af bilfærge-lejerne i Halvskov-havnen (1950-1956).

Med denne forbedring blev bådepladsen hævet næsten 1 meter over dagligt vande og samtidigt blev et nyt slæbested bygget, men nu vendt 90º i mod øst for at give mere læ , når bådene skulle sættes i vandet også pontonen blev fornyet – den gamle som bestod af tomme olietønder var blevet utæt, den nye kom til at bestå af materiale af udrangerede redningsflåder fra færgerne, som bestod af firkantede kobberkasser, derefter blev det hele indkapslet i fyrretræ behandlet med gasolie fra Korsør Glasværk.

Dette kæmpe-frivillige arbejdsprojekt blev en 5 års-plan – men da vi endelig var helt færdige, var det en forbedring – der kunne holde 30 år frem tiden.

Men trods det store byggeprogram blev der dog også tid til ro-aktiviteter, blandt andet kom vi til kaproninger rundt i landet og der blev købt en transportvogn (lastbil) af årgang 1938, på ladet blev der monteret en lukket kasse til roerne, ovenpå var der plads til 3 både, vi blev kendt i det

”BIMS” på tur.

Materiale til spunsvæggen ligger ved klubhuset i 1952.

Klar til at tage afsted til kaproning.

Harald Fischers Isenkram
Telefon 1212

Gregersens Manufaktur
Halskovvej 3 - KORSØR - Telf. 227

- hør pladen hos RØNNE
Korsør Radio Teknik

RIO RADIO
Telf. 1287 X
Algade 35 Korsør

HALSKOV FARVEHANDEL
O. Rasmussen
Halskovvej Telf. 595

STORMS Trikotage
KORSØR

Hele byen sparer naturligvis i Sparekassen for Korsør og Omegn

ganske land ved de forskellige regattaer, når vi kom kørende i ”BIMS” som øgenavnet var, så kunne vi ikke altid vinde på kaproningsbanerne, så gjorde vi os bemærket med vores transport og ankomst.

Køretøjet var dog ikke særligt stabilt, det fik Falck at mærke, idet vi mange gange blev transporteret hjem på grund af start-vanskeligheder, efterhånden var vi fast anhænger og hægtet på”Falckvognen” men eventyret fik en brat afslutning efter transportbrug ved en stor ungdomslejr, som Korsør Roklub fik arrangeret med DFfR på Revspidsen. Denne landslejr krævede meget transport fra Korsør banegård og mærkeligt nok kunne ”Bims” stå distancen i denne periode, hvorefter den så kolapsede totalt. Det var i disse år mine forældre mente, at jeg burde flytte min seng over i roklubben. Jeg gik på arbejde som maskinlærling på Korsør Jernstøberi og efter fyraften kl. 16.00 spiste jeg og fortsatte derefter i roklubben til kl. 23.00. Sov til næste morgen – og så samme ”tur” igen. I weekender var det til kaproning, i sommerferien var det på ferielangture.

Ved kaproning blev det til flest 2. pladser og enkelte 1. pladser, heraf _Sjællandsmester i 4 årers inrigger ved Sorø Regattaen og ellers ved ’De Sydsjællandske Roklubbers Sammenslutning’ , samt ved klubmesterskaber i outrigger.

Min debut havde jeg ved et kaninløb -100 m. inrigger i Vordingborg. Langturene gik mange gange til Agersø dog også til Bisserup og helt til Nykøbing F. i en sommerferie. Det blev 10 hektiske år, hvor jeg blandt meget andet blev udlært, 1½ år som soldat, gift med Birthe, som jeg traf i Roklubben; et 50 års jubilæum nærmede sig for Roklubben, men der var begrænsede midler at holde fest for, men klubfaciliteterne og udenomspladsen var tip-top, nu var der varmt vand i bruserne og vi havde fået en ”TUT”- mor samt en mønttelefon, mange ting så lovende ud.

De næste 22 år i Roklubben blev for mit vedkommende nu som formand fra 1960 og fremefter, idet den gamle bestyrelse følte, at nye skulle tage over og med et næsten helt nyt hold havde jeg fornøjelsen og mente, at vi kunne bidrage med nye tiltag for vor gamle klub.

Vore visioner gik ud på, som første prioritering, at forbedre den skrøntende økonomi, dernæst en kraftig propaganda for ungdomsroning, idet en ny lov gav tilskud til ungdomsarbejde for unge under 18 år. Der blev indledt et samarbejde med hotel Korsør om afholdelse af Påske- og Pinsebal, samt

Ewald's orkester spiller op til dans i klubben.

1951 - Vindere af Sjællandsmester i 4 åres inrigger med cox på Sorø Sø - stm og træner Erik Sørensen - 4 Mogens Quist - 3 Hans Chr Betak - 2 Erik Larsen – 1 Tage Olsen

Revy på klubhotellet i 1949 var bl. meget andet med til at skaffe midler til forbedring af faciliteterne.
Til højre ses : Tage på ”slap line”.

1949- klubliv - Edith Modell - Gert Pedersen - Birthe Nielsen senere Olsen - Else Jacobsen senere Hansen.

fokus på kanindåb, standerhejsning og standerstrygning at udbygge samarbejdet med G.K.R., sælge Bådfondsmærker a' 1,-kr. pr. stk. til samtlige arrangementer for stærkt at understrege, at overskuddet går til indkøb af nyt både, som der ikke havde været råd til i 10-15 år, til sidst skulle der ansøges om en årlig tombola, der blev afholdt i dagene op til "Mortens Aften" opstillet foran Rådhuset.

Men vi fik andet, at tænke på idet en kraftig efterårsstorm fra øst med efterfølgende højvande på 1.70m over dagligt vande skyllede arealet ved bådehallen næsten helt væk, gode råd var dyre, vi kunne næsten ikke overskue, at skulle opsætte en 20 m. lang spunsvæg med efterfølgende opfyld, men så kom vi i tanke om Saint Gobain Glasværk som frelser, idet der med mellemrum blev renoveret ovn, hvor glasset havde nedbrud ovnstenene, og disse ovnsten fik vi kørt over til Roklubben, hvor de kunne danne en kystsikring, hvilket den dag i dag har skabt et sikkert grundfundament for den nye bådehal og klubhus, der i dag er opført og skal danne rammen om Klubbens 100 års fødselsdag.

Vore Påske-baller samlede fulde huse ikke mindst fordi vi havde godt musik, vi havde "Baggårdspumaen Otto Brandenburg" , han måtte flere gange spille "To lys på et bord" fra Melodigrandprix 1960 – med dette arrangement fordoblede vi det passive medlemstal samtidig var vi ved at sprænge Hotellet rammer i festsalen og vi havde førertrøjen på, som den Sportsforening, der havde de bedste baller til kl. $2.^{00}$-$3.^{00}$ om natten.

Også vores pinseballer i Korsør Skovhus hvilke også holdt gang i det passive medlemstal her holdt vi ud til Pinsesolen stod op, hvorefter vi tog i roklubben til morgenkaffe og rundstykker hos fru Olsen i Tutten.

Festerne i Klubben hvor Bådehallen blev ryddet for både var tit besøgt af forældre til vore unge roere ved Kanindåb, hvor der var mange forskellige boder – pile-skydning – boldkast – lykkespil og billeder fra "Paris by Night". Visse syntes det var lidt vovet, andre fandt de blev snydt, idet de billeder der blev vist var af Effeltårnet – Triumfbuen – Notre Dame o.s.v. – men det gav penge til bådefonden.

Det gjorde ligeledes vor tombola, som kunne være en kold tørn om efteråret, enere flyttede vi den hen på torvet ved Politi-stationen, her var lidt mere læ, store som små beløb, som fra bådefondens-mærker gjorde, at vores økonomi fik en størrelses-orden, som vor dygtige kasserer Leo Petersen anbefalede vi invisterede i oblikationer til

Fest i bådehallen.

Klubliv.

bygge-fonden for en senere eventuel klub-udvidelse.

Det blev succesfulde år for klubben, der langsomt begyndte at få nogle store kuld af ”kaniner” , over 50 blev puttet i bure med Kong Neptun og Dronning og øvrigt følge i spidsen kørte med ”Den Glade Gartner” rundt i Korsør By og fremviste ”den store fangst”, - flere hundrede tilskuere mødte op til denne ”massedåb”. Senere ved Korsør’s Byjubilæum 550 år blev en særlig kanindåb afholdt på ”Karl-Peter” nede i havnen ved broen.

Det voksende medlemstal af ungdomsroere lagde pres på roinstruktørerne og på bådene, der måtte rationeres på roturenes varighed, så alle kunne komme ud at ro og det sled på såvel både og åre, idet de fleste både dengang var med fast åregange så hvis man ”fangede en ugle” knækkede den, så materialeforvalteren havde travlt med, at skifte åregange ud.

Vi kunne virkelig mønstre mange både på Noret eller ned gennem havnen – et flot syn med stander for og splitflag agter eller når vi til Sct. Hans roede med fakler på bådene.

Som sagt såvel kaproning som langtursroning tog et kolosalt opsving i disse år, hvilke også krævede mere materiel – heldigvis gav mange af vore arrangementer overskud og penge til nye både, at det i gennemsnit blev til en bådedåb hvert år til standerhejsningen af kaproningsbåde og langtursbåde. Vi nåede op på mange 1000 Km. , hvor mange roede guldårer og sølvåre hjem og aldrig er så mange blevet delt ud til Generalforsamlingerne.

Aktivitet og stabilisering var kendetegnende for 60’erne og for det meste også 70’erne – hvert 5. år holdt vi ”de Sydsjællandske Roklubbers Kaproning” på Korsør Nor, hvilket altid samlede udenbys roklubber, samt mange tilskuer ved opløbet (Nordkajen) især når der var indlagt et otterløb og såvel dommer som regattakomite fik bedre og bedre forhold, de første gange i en åben godsvogn – senere en personvogn oprangeret på kajen og højt hævet i en af havnekranerne var Preben Niemann fast placeret, som speaker med det store overblik over kaproningsbanerne til orientering for publikum og roere.

Den afsluttende roerfest med spisning og uddeling af medaljer og pokaler var det store højdepunkt. Ved en sådan medaljeoverrækkelse var det engang selve Korsør’s borgmester der snublede i ordene, idet Nykøbing Falster Roklub skulle have præmie, - han kom til at sige

Kanindåb i 1965 –
det myldrede med kaniner det år.

Tage ved standerhejsning i 1971.

”Nykøbing Flasker” – denne fortalelse blev husket i mange år efter til regattaer – jo Korsør Roklub har markeret sig på verdenskortet udover kaproningssejre.

Vort naturlige samarbejde med G.K.R. resulterede i flere opmærksomheder, især en oliekamin lunede rart i klublokalet, til de få medlemsmøder vi holdt i vintermånederne og da vi oprettede en ny flagbom med plads til to standere oget splitflag fik G.K.R. sin stander på masten side om side med K.R. fra Standerhejsning til Standerstrygning.
K.R. stander længst mod øst og G.K.R. længst mod vest.
Det blev tid til en hovedreparation af Pontonen, det viste sig at kobberkasserne var blevet utætte og derved var pontonen synkefærdig. Gerner Hansen tidligere næstformand stod for opgaven og foreslog , at anvende flamingoskumblokke som opdrift, da en del af træværket fortsat kunne bruges fik vi en flydefærdig ponton til en billig pris.
Efterhånden slog den større beholdning af for -skellige bådtyper igennem, såvel indenfor kap -roning - langtursroning – motionsroning, samt hos morgenroerne.
Vi havde rigtig mange kaproere i singlesculler – dobbeltsculler – 2’er m. styrmand – 4’er med styrmand, det bedste det år var i singlesculler Kirsten Erichsen, der blev udtaget til Nordisk Mesterskab i Finland.
Årene går og vor gamle klub trives og består, men rammerne er ved at blive for små – især bådehallen kræver mere plads – klublokalet er blevet frisket op og fået nye borde og stole – men omklædningsrum og toiletforhold trænger til en modernisering. Vi henvendte os til kommunen med forslag om udvidelse, en ny bådehal med morderne omklædningsforhold parallelt med den gamle – vor henvendelse får et negativt svar: Enhver forandring og udvidelse af de eksisterende forhold vil ikke blive erstattet og en byggetilladelse kan ikke forventes, idet man har visse planer med området.

Det viser sig at kommunen har købt en gammel bedding og der er planer om, at lilleø Skibsværft vil udvide mod øst, altså ind på Roklubbens område og i stedet for en hjælpende hånd fra kommunen får vi i stedet besked om, at udpege et eventuelt nyt sted – vi gik næsten i chok og på en standerhejsning måtte jeg udmelde, at det måske var sidste gang vi kunne holde sæsonstart her på denne grund i mere end 70 år.

To steder var muligheder, det ene i det gamle kabelhus ved fæstningen og det andet i parken ved

Pontonen med kobberkasser som opdrift.
Design : Gerner Hansen

Tage udtaler et par ”borgerlige” ord.

Der var altid mange om at hive pontonen på land om efteråret.

Norstien et stykke fra Glasværket hvilket var det bedste sted idet vi absolut helst ville blive på Norets vande – ganske vist havde vi penge på byggefonden, men IKKE til en helt ny Roklub. Vore byggeplaner gik i stå!

Tiden gik og vi hørte ikke mere, men ved den næste standerhejsning kunne vi dog meddele, at vi blev liggende på ubestemt tid. Vi henvender os igen til kommunen om den usikre position vi var i og overraskende fik vi at vide, at skibsværftets udvidelsesplaner var skrinlagt på ubestemt tid – vi tog så chancen og forespurgte om vi kunne foretage et mageskifte med Værftet, så vi flyttede ind på deres grund op til vejen og de fik vores grund hvor det gamle klubhus lå , hvis vi på et tidpunkt skulle bygge nyt, vi havde altid ønsket at være synlige oppe fra Lilleøvej.

I min formandstid hørte vi ikke mere om vort forslag og efterhånden var tiden også inde for bestyrelsesudskiftelse og ny formand –i min tid var der flere gode emner til min afløsning, den helt rigtige afløser viste sig , at være næstformand i flere år Niels Christian Nielsen, han kendte hele turen lige fra ungdomsroer - kaproer – motions-roer – langtursroer – roinstruktør – kapronings-træner – forskellige udvalgs og formands-poster bl.a. næstformand, med stort arrangement og ansvar – en rigtig ildsjæld, ung og ihærdig, det rigtige valg.

Af min medlemsårgang er der ikke så mange tilbage mere, men i foreningen G.K.R. kan man da heldigvis stadigvæk træffe nogle af de gamle drenge og opfriske gamle minder og når man i klubben en aften træffer man også enkelte, men af yngre årgange blandt andet Jørgen Nielsen, roklubbens nuværende kasserer en af de bemærkelsesværdige ildsjæle. Eller hvis man er i byen for at handle og kører af Lilleøvej hjem og lige drejer ned til Roklubben, her løber man ofte ind i Ivan Larsen, der nu som havemand er en markant ildsjæl fra fortiden og blandt motionsroerne og morgenroerne er kendte ansigter, som nu er blevet efterlønnere eller pensionister ved at vende tilbage i den 3. alder.

Tage modtager årets idræts – lederpris.

Mange navne dukker op i erindringen – alle har de med deres indsats bidraget positivt for Roklubben og levet op til mottoet :

EN GANG ROER - ALTID ROER.

Her i den skrivende stund passerer minderne gennem mere end 30 år. Det har været en uforglemmelig tid og betydet meget i min tilværelse, som jeg ikke ville have undværet, bestyrelsesmedlemmer af skiftende holdninger, men altid kompetente til, at danne et Team – en ledelse for det bedste opnåelige for Roklubben og dens medlemmer, mange timer er lagt i arbejdet, men ikke et minut er følt spildt, det har været en fornøjelse, at lære så mange unge mennesker at kende og den dag i dag er der mange i en moden alder, der hilser og husker de glade rotimer og dage.

25 år er gået siden min formandstid, men her en stor tak for den tillid der den gang blev vist mig og den store anerkendelse man viste mig fra klubbens side – da de indstillede mig til Korsør *Idrætsforenings Lederpris i 70'erne og Æresmedlem i 80'erne, samt en flot gestus er blevet mig tildelt ved, at opkalde og døbe en dobbeltsculler med mit navn, ligeledes var der opmærksomhed ved mit 60 års aktive medlemskab i 2008.

Tage Olsen

BRØD fra

Th. Nissens bageri

Tegn Deres forsikringer i

STATSANSTALTEN & SKJOLD

Ta *O. JEPSEN*

om forsikringer

Telefon 830

Flere gange dansk

To søskende.

Når det handler om kaproning i Korsør Roklub, så er de to største navne nogen sinde, de to søskende Anne – Louise og Karsten Nielsen. Ja, der kommer næppe nogensinde nogen roer i Korsør Roklub, der vil kunne fremvise en resultatliste, som den Karsten er i besiddelse af.

Men at de to søskende var i Roklubben i samme periode skyldtes i høj grad også, at hele familien var optaget af roningen med Finn Nielsen, far og træner til de to søskende.

Faktisk kunne dette jubilæumsskrift fyldes ud alene med den fantastiske ro historie om de to kapronings søskende fra Korsør. Men dette ville trods alt føre for vidt og artiklen, du kan læse andet sted i dette jubilæumsskrift, er hentet fra Sjællandske Tidende efter, at Korsør Roklub den 20. august 1996 afholdte en reception – medlemsaften, for at hylde de to roeres seneste resultater.

Louise Nielsen opnåede den 6. juli 1996 at blive Nordisk juniormester i singlesculler og blev ved denne lejlighed udtaget til Verdensmesterskaberne for juniorer i Glasgow i Scotland, hvor det blev til 14. plads.

Den 11. august opnåede Karsten for første gang at komme helt til tops, idet han vandt guld i senior letvægt ved VM i Scotland. Nedenfor kan du læse om de to roeres øvrige resultater.

Tilbage står billedet af noget stort og fantastisk. En periode, hvor mange bidrag gjorde, at Korsør Roklub blev kendt lokalt og sat på verdenskortet. Og hvor var vi stolte af de to søskende og deres dygtige trænere både her i Korsør og i København.

Anne – Louise Nielsen født 8/9-1979, startede roning i 1991. Største resultater:

årgangsmester i junior – rækkerne.

Nordisk juniormester i 1996 Bronze ved senior – DM i indendørs roning 1996

Karsten Nielsen født 25/5-1973, startede roning i 1988. Største resultater:

Karsten – VM – Korsør Roklub.

Ingen skulle være i tvivl !

U – 23 ungdom VM

1993 Grækenland sølv

1994 Frankrig guld

VM deltagelse – senior letvægt

1994 USA bronze

1996 Scotland guld

1997 Frankrig guld

1998 Tyskland bronze

1999 Canada guld

TEAM DANMARK

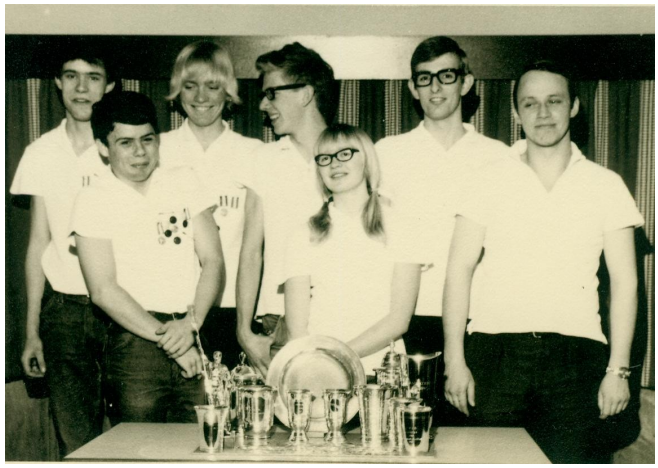

Familien – der har kæmpet sammen.

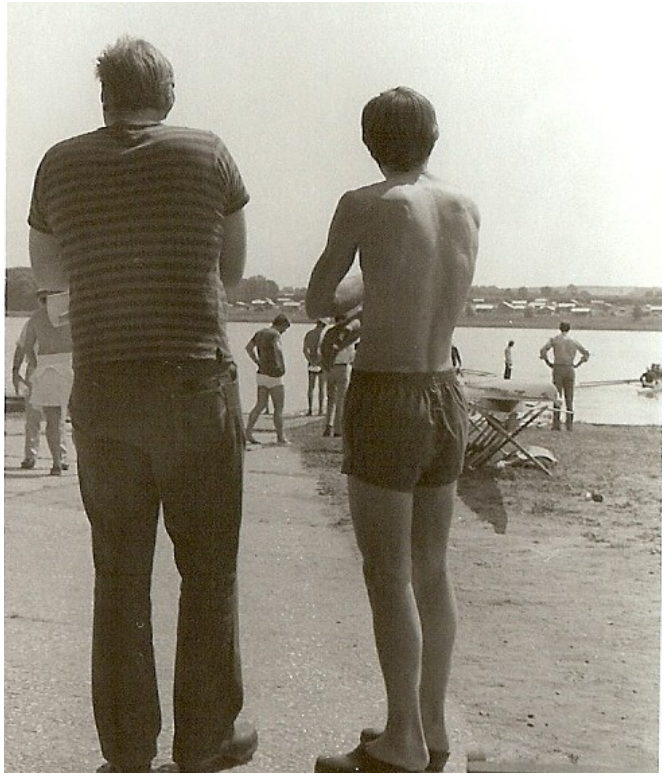
En formands hilsen til jubilaren

Korsør Roklubben fejrer i år den 17. juni sin 100 års fødselsdag.

Jeg ønsker klubben og alle medlemmerne et stort til lykke med denne store begivenhed.
Jeg var så privilegeret, at være formand for klubben i 10 % af disse år. Og jeg vil aldrig have byttet disse år som formand, for noget andet job.
I det hele taget har mit medlemskab af Roklubben haft store og markante betydninger for mit liv, ligesom medlemskabet har haft for så mange andre medlemmer igennem de 100 år, der nu er gået.
Når jeg nu sidder lidt tilbagetrukket herude på landet og lader årene siden 1968 passerer revy, så er det svært, at vælge bestemte perioder og begivenheder ud, der bør nævnes specielt, som en hilsen til sin gamle klub. Og jeg må jo erkende, at de seneste år rent tilknytningsmæssigt, så er det forandret meget. Det er sjældent, at jeg kommer ned i en robåd. Men det kan jo komme igen.
Men det var altså Mogens Kleis der fik mig med over i Roklubben, dengang i 1968. Roklubben lå jo på den anden side af broen. Og inde i Korsør "centrum" blev det meste af det, der befandt sig på den anden side af broen, kaldt "derover". Det var et ukendt område!
Men som erstatning for at gå til boksning, så blev det altså ret fedt, at gå til roning. Og inden længe, så blev dette underlige fænomen, "bånd", knyttet til andre medlemmer. Det betød lige pludselig noget, at møde op til instruktion og holde aftaler, der var indgået. De andre stod jo og ventede på dig og ville ud at ro på vandet!
Det blev hurtigt til kaproning med Villy Nielsen som træner og Grete som assistent, ved deltagelse i mange kaproninger.
De første kaproninger var deltagelse ved De sydsjællandske roklubbers sammenslutning i Vordingborg og ved Efterårskaproningen på Bagsværd Sø.
Senere blev det så til toer med styrmand sammen med Mogens Kleis og Steen Andersen som styrmand. Her var Bent Carlsen blevet træner og Steen, Mogens og jeg vandt sammen Junior Danmarksmesterskabet i 1970 på Bagsværd Sø. Det var sejt, at starte op i skolen igen efter sommerferien, hvor denne begivenhed var beskrevet under Korsør i den lokale Aktuel Avis og Sorø Amts Tidende.

Villy Nielsen trænede i flere år i K.R.

Træner Carlsen og hans roere. Roeren står til højre – N.C. Nielsen

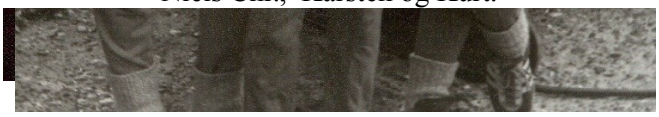
Senere blev det til mange andre oplevelser. Talrige ture med ungdomsroere bl.a. til Trelleborg. Deltagelse i en fælles ferie langtur til det sydfynske Ø – hav i en solrig sommer uge, hvor 17 roere tog Langelandsfærgen Lohals til Rudkøbing og kom retur med en Storebæltsfærge fra Nyborg. Fælles tur til Ry Roklub i 1986 hvor Dansk Forening for Rosport markerede sit 100 års jubilæum med et stort Motionsstævne. Da var Katrine ½ år og barnevognen blev medbragt i toget til Ry.
Jeg havde også den store glæde og fornøjelse at være kaproningstræner i en kortere periode. Kurt Henningsen og jeg roede toer uden, i elite letvægt, med en god portions succes. Men da Kurt kørte galt på sin motorcykel og Bent Carlsen skulle ud og sejle, ja, så kunne jeg jo ligeså godt "omstille" til kaproning træner. Kirsten Erichsen opnåde en flot tredje plads ved de Nordiske juniormester-skaber i Tammerfors i Finland. Vi var ret stolte over dette resultat.

Vi fik også god succes med Bjarne Niclasen og Carsten Rasmussen med Karsten Poulsen som cox. Uheldigvis var det i denne periode, at Roskilde Roklub også havde et fint hold på banen i samme klasse. Dette hold blev udtaget til deltagelse i OL ved et udtagelse løb, hvor Roskilde blev presset til det sidste, af Korsør Roklub.

Tom Hansen opnåede flotte resultater i denne periode i singlesculler og det var også i denne periode, at Birte Henningsen og Hanne Olsen havde deres debut i dobbelt – sculler. Senere dannede disse unge roere par sammen, på kryds og tværs af bådende, selvom Formand Tage Olsen, havde indkøbt et telt specielt, beregnet til pigerne!

Jo, min ungdom i Roklubben gav mig mange oplevelser og vi kom faktisk meget rundt i Danmark men også ture til Tyskland blev det til.
Efter en lang periode i Roklubbens bestyrelse, besluttede Formand Tage Olsen i 1981, at nu var tiden nået, hvor han gerne ville trække sig fra styrmandssædet. Jeg overtog opgaven som Formand i Roklubben. Jeg havde i en længere periode være i "lære" i bestyrelsen og havde lært rigtigt meget af dette og specielt af den "gamle" formand.
Som årene gik, blev det mere og mere tydeligt, at Roklubben måtte have forbedret klubfaciliteterne, hvis klubben skulle overleve og fortsat skulle kunne tiltrække nye medlemmer.

Niels Chr., Karsten og Kurt.

Der blev udarbejdet mange forslag og projekter. Vi så på mulighederne bl.a. ved det gamle kabeldepot ved Fæstningen, en placering med en opfyldning ved glasværket blev undersøgt samt en placering ude omkring pynten, blev der også set på. Men vi endte altid tilbage ved det oprindelige udgangspunkt, hvor klubben har ligget lige siden begyndelsen i 1910 eller endda lidt før denne tid. På denne placering har klubhuset været tilpasset de skiftende behov, hvor der i 1955 blev foretaget en kraftig udbygning med udvidelse af klublokalet, hvor den åbne balkon blev lukket. Men det blev også til en større og bedre bådeplads, med bidrag fra "rest" beton, fra den nye motorvej fra Halsskov færgehavn og til Vemmelev.
I vinterperioderne blev der som regel afholdt klubaftener med forskellige indlæg. Der blev spillet bob, kort, ludo og sunget sange. Og vi var så privilegerede, at have det blå klaver stående i

klublokalet. En gang imellem var der også et medlem, der kunne spille på dette, mens alle klubsangene blev sunget Og så var der, ikke at forglemme, alle bådene, der skulle vedligeholdes. Men er der noget, som en roer har respekt for, så er det kombinationen af sandpapir og kulde. Og denne kombination var til stede vinter efter vinter.
Gymnastiksalen på Skolen ved Noret blev flittigt brugt til vintertræningen og her blev der virkelig gået til vægtene og de forskellige træningsprogrammer, der blev arbejdet efter. Løbetræningen foregik ofte fra klubben og badeforhold og opvarmningen til klubaftenerne var slet ikke længere tidssvarende. Der skulle ofte varmes op en dag før et arrangement skulle afholdes og vi måtte endelig huske, at lukke for vandet ved hovedstophanen i værkstedet.
Heldigvis havde Roklubben forstået at opbygge en byggefond. Og endelig i 1988 – 1989 lykkedes det bestyrelsen, at overtale Korsør Kommune til, at indgå i et byggeprojekt. Formålet var, at få opført et nyt klubhus, med værksted og en forbedret bådeplads.
Hermed syntes jeg godt, at jeg kan sige, at der startede en ny tid i Roklubben. Ved en kolossal arbejdsindsats fra medlemmernes side, fik vi sammen med kommunen, opført et nyt klubhus med et værksted. Det klubhus som i dag er rammen om roningen og det sociale samvær i klubben. Og det foregik ikke uden problemer og mange udfordringer. Bl.a. var der lige en detalje som kloakeringen, der kom snigende, som en stor overraskelse, hvor der skulle nedgraves en ledning på er lang strækning. Dette betød, at vi måtte "skære" på byggeprojektet, da den økonomi, der var til rådighed, ikke kunne udvides yderligere.
Men ved Standerhejsningen i 1991 kunne vi så fejre indvielsen af den nye klub. Det blev en dejlig standerhejsning. I takt med opførelsen af en ny og stor bådehal, blev resterne af det gamle klubhus nedrevet og fjernet og rammerne for fremtiden, er som vi ser disse nu, her i jubilæumsåret 2010.

Jeg syntes, at det er rigtigt flot gået og syntes, at klubben er en af de klubber i Korsør, der har den flotteste placering. Helt tæt ved det element, nemlig vandet, der er afgørende for os, som roere.
Der foregår fortsat forbedringer og senest er der indlagt et nyt varmeanlæg med gas som forsyningskilde.
At jeg tidligere nævnte, at med indvielsen af det nye klubhus, så startede der også en ny tid i klubben, sås tydeligt på forandringen af aktiviteterne.

Pludselig opstod der en stor interesse for kajakroning og rammerne for denne aktivitet, var perfekte. Og i takt hermed var det som om, at roningen, som jeg har kendt til den, har været på tilbagetog. Ligeledes har dette også været gældende for langtursroning og kaproning. Der er i øjeblikket ikke lyst og ambitioner til kaproning. Men dette kan måske opstå igen, hvem ved. Langture har altid været et vigtigt element i en roeres bevidsthed. Sammen med andre medlemmer, har jeg deltaget i utallige dejlige langture også sammen med mine piger, da de tre var små. Mange tanker og oplevelser trænger sig på, mange gode oplevelser fra et liv i roklubben, med ægteskab og venner. Og kendetegnede for disse er, at de alle har været betydningsfulde og værdifulde.
Hemmingways berømte ord, *"at det pudsige ved fremtiden er, at denne til sin tid, vil blive kaldt for de gode gamle dage"* giver for mig god mening. Og netop fordi, at vi selv som mennesker og roere, har haft et ansvar for fremtiden, glæder det mig meget, at kunne ønske min gamle klub, Korsør Roklub, endnu engang, et varmt til lykke med de 100 år.

Niels Christian Nielsen